

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploiești

Din trecut,
pentru viitor.

— Repriveri politice recente. —
V.

(#). Acțiunile, evenimentele și faptele valoroase, însușite și însușite, toare pe cari le-am amintit, fragmentar, în repriverile noastre de până acum, arată îndeajuns edificiul superb național, ale cărui fortificații au fost distruse de mâni pătorești și ale cărui podoabe mândre mânjite au fost cu noroiul inimilor sâci, ordinare, strimte și chiar criminale....

După ce am precizat consistențele aceluia marelui edificiu, după ce am schițat triumful chestiunii naționale dela 1890 încoace, ne vedem ajunși la acel punct, de unde se încep repriverile dureroase asupra intrigilor, uneltirilor, desastrelor și catastrofelor în chestiunea națională.

Dacă, în ce privește triumful chestiunii române toată lumea românească este în cunoștință de cauză, nu este aceeași situația în ce privește intrigile, uneltirile, desastrelor și catastrofele ei.

De aceea, ni-se impune dela sine a insista mai mult asupra punctelor din urmă, pe cari avem dreptul și datoria de-a le lumina până în fondul lor ascuns și de-a stabili definitiv responsabilitățile extreme de grave.

Eată explicarea firească de ce vom dedica o serie de mai multe articole acestei păți a chestiunii și de ce am dedicat numai câteva articole celeilalte păți.

Scopul nostru nu poate fi să ne amăgim cu triumful trecut, ci din contră să ne lămurim asupra cauzelor cari au tăiat brusc firul acestor triumfuri. Pentru-că, în definitiv, ceea-ce voim noi este reînvierea opiniei noastre publice, dar numai în baza experiențelor cumplite ale anilor din urmă....

Cine a urmărit cu tragere de inimă, fără întrerupere și cu nepreocupare pe-riperile prin cari a trecut în timpul recent cauza noastră națională, cine se află în cunoștință oamenilor și a lucrurilor cari au rol în această chestiune, cine, în fine, a pus mâna pe adevăratele rane și în urmăre înțelege rostul și fondul crizei chestiunii naționale, — acela va conveni cu noi în punctul de-a afirma și de-a crede, că primordiale cauză a tuturor relelor o constituie următoarele două greșeli, ori mai corect zis, *pecate* colosale:

Antaiu: Unii dintre bărbaii noștri frunțași, atâțați de amicii lor intimi, au resemnat la neatrănarea lor politică și au devenit politicește aserviți unor persoane și scopuri străine ori de-adeptul vrășmașelor intereselor mari ale cauzei noastre naționale.

Al doilea: Un bărbat politic de peste mări, asociat cu niște subalterni politici ai d-sale, s'a amestecat în afacerile noastre, nutrind planuri ascunse și egoiste, și a fost capabil de îndrăzneala erostratică de a exploata chestiunea națională în scopuri înguste, nejustificabile și impure.

Evident, în punctul prim vizăm pe domnii Eugen Brode și Septimiu Albini, cari fiind membri ai comitetului național și-au jertfit independența lor politică și au devenit unelte în mâinile dlui D. Sturdza și a celor din imediata sa apropiere. De dl Slavici nu mai vorbim, deși rolul lui e mare și foarte desastros în criza chestiunii naționale. Nu mai vorbim aici de acest domn, pentru-că el și-a abandonat demult independența sa de bărbat și demult și-a uitat de datorițele sale ca Român transilvănean așezat în România.

Cei-ce-l cunosc pe onorabilul domn Slavici și cei-ce sunt informați de situația »fericită» ce și-a creat la Măgurele, nu se vor mira o clipă, dacă marelui po-

vestitor este cel mai docil subaltern al dlui Sturdza!

În punctul al doilea precizat mai sus vizăm pe onorabilul domn D. A. Sturdza.

Acest om politic, de care mulți legau mari speranțe pe când ținea faimoasele discursuri naționaliste în opoziție, acest tip speculant politic, devenit prim-ministru al României și-a uitat de tot ce a spus în opoziție și ca să se facă agreabil la Viena și Budapesta a încercat și încearcă totul ca să înăbușe chestiunea sfântă a neamului românesc întreg!

Deja pe când era în opoziție, patima oarbă îl stăpânea atât de mult pe acest »bărbat de stat», încât cuprins de ea a făcut faptele denunțări dela Orfeu, ear' pe capii noștri politici cari nu l-au ascultat, a îndrăznit să-i calumnizeze în chipul cel mai puțin onest.

Și toate acestea le pune la cale de dragul puterii, deși în discursul seu nefast dela Orfeu spune, în numele partidului național-liberal:

»Partidul național-liberal nu rîvnește puterea ca să desființeze libertățile publice în regat și să aplande când Maghiarii sugrumă pe Români din Ungaria. Dacă condițiunea puterii este — se o exercităm în aceste direcțiuni; atunci zic — nu dorim, nu vrem să venim la cămașă statului nici-odată».

Da! Partidul național-liberal are asemenea vederi, o recunoaștem, dar' nu le are dl Sturdza, care nu reprezintă la guvern partidul național-liberal, ci o clică neînsemnată și neglijabilă din punct de vedere al forțelor distinse intelectuale și morale.

Astăzi, când dl Sturdza a primit puterea în contra cuvintelor sale dela Orfeu, astăzi d-sa e părăsit de toată floarea partidului național-liberal!

Rolul dlui Sturdza în chestiunea națională a fost pe cât de neobișnuit, pe atât de complicat, pe cât de entusiast, pe atât de nesincer.

Vom lua asupra noastră sarcina grea de a stabili acest rol în adevăratele sale condiții și scopuri și de a vedea ce voia dl Sturdza cu faptele sale.

Sensationala scrisoare ce am publicat într'un număr, așa fără comentariu cum este, are darul de a ne spune dela început ce voia dl Sturdza.

Dl Sturdza voia pur și simplu: prinderea capilor noștri politici în rețeaua incurcată a scopurilor sale egoiste. El urmărea țelul de a deveni stăpân în cauza națională, pentru-ca astfel — s'o poată exploata după bunul seu plac.

Dacă toți conducătorii noștri din comitetul național s'ar fi exilat în România, dl Sturdza ar fi fost asigurat de două avantajii enorme:

Anume, până era în opoziție, ar fi pus la cale, prin capii noștri exilați, agitații peste agitații, ca să... răstoarne guvernul; ear' ajuns la guvern ar fi putut înmormenta chestiunea națională, ai cărei conducători i-ar fi avut la discreția sa!

În proximal articol, vom arăta cum a procedat dl Sturdza în direcția asta, ce răsturnat i-s'a dat și cum el, veninosul, s'a răsunat....

Sibiu, 6 Decembrie n.

Întrunire — opriță. Numai de acestea mai pot exista la noi, Români, de un timp încoace. În urma violențelor cu care stăpânitorii comitatului Arad au împus asupra poporului și sarcina de a plăti hofiile lui Krivány, s'a convocat o adunare populară de protest în Șiria. Dar' autoritățile au opriț-o, cu motivarea obișnuită, că s'au convocat numai Români.

În urma acestora, fiind tocmăi 2 Decembrie s'a compus, iscălit și trimis din mijlocul adunării ce nu s'a ținut, o telegramă omajială Maestăței Sale Monarhului.

Baronul Krieghammer, ministru comun de război, a fost distins din prilejul înbileului cu ordinul Sf. Ștefan. Decorarea cu acest înalt ordin ungare este privită de Maghiari ca o aprobare a procedurii lui Krieghammer în chestia »Hentzi».

Banchetul majorității. În 2 Decembrie n. membrii aflători în Viena ai majorității din Dreapta s'au întrunit la un banchet, care s'a prefăcut într-o manifestare de omaj față cu Maiestatea Sa, cum și de înfrățire a naționalităților reprezentate în »Dreapta».

Primul toast, pentru M. Sa l'a spus dl de Jaworski, șeful Polonilor. Au urmat apoi toaste din partea reprezentanților tuturor cluburilor majorității. Din partea Românilor a vorbit dl Iancu Lupul. Răsumatul tuturor toastelor l'a făcut Jaworski într'un cuvânt de încheiere, stabilind formula înțelegerii prin cuvinte: **Să ne iubim.** »Să fim la oaltă și să ne iubim» — în aceasta residă viitorul Austriei.

LIBERTATEA

de

JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păcățian. —

IV.

Limitele autorității societății — asupra individului.

(Urmare).

Fără a face rău sau nedreptate cuiva, acțiunea omului poate fi de așa natură, că noi suntem siliți, — conform cugetărei și simțirei noastre, — să-l considerăm de nebun sau de ființă subordonată; și fiindcă judecata sau sentimentul acestuia, e un fapt, de care omul ar voi bucura să fie dispensat, i-se face numai un serviciu atunci, când din timp i-se atrage atenția asupra-i, ca asupra unei urmări neplăcute, căreia poate să se expună. Ar fi, de fapt, bine, dacă acest bun serviciu s'ar face mai des de cum permit obiceiurile noastre idei despre etichetă; dacă un om, fără a trece de necuviincios sau obraznic, — ar atrage atenția celuiialt, în mod onest, asupra greșelilor.

Mai avem apoi dreptul a ne arăta în diferite moduri părerea defavorabilă cuiva nu pentru a-i asupri individualitatea, ci pentru a ne exercita individualitatea noastră. Așa d. e. nu suntem dator să-i căutăm societatea; avem dreptul să-i o înconjurăm (nu însă pentru a ne fasoși), căci e dreptul nostru a ne alege societatea după plac. Avem dreptul, — și ni-se poate preface în datoriță, — de a abate și pe alții din societatea sa, când credem, că exemplele sale, sau cuvintele sale pot să aibă influență păgubitoare asupra societății. Putem să preferim pe alții în serviciile bune, voluntare, excepționând cazul, când e vorba de o îndreptare a persoanei sale.

În modul acesta, poate să primească cineva, în diferite forme, pedepse grele dela alții, pentru greșeli, cari îl privesc direct numai pe el; dar' pedepsele acestea le suportă numai într'atâta, întrucât ele se acordă ca urmare naturală, așa zicând provenită dela sine, din greșala proprie, ear' nu ca pedeapsă intenționată.

Cel-ce dă dovezi de precipitare, încăpăținare și caprițiu; cel-ce nu poate să trăească din mijloace modeste; cel-ce nu poate renunța la plăceri stricicioase; cel-ce se demite la plăceri animalice, în contul simțirei și a cugetării sale: trebuie să fie pregătit la aceea, că va pierde în opinia altora, și că numai de o mică parte din sentimentele lor favorabile va fi împărțit. Dar' n'are dreptul să se tânguiască asupra lucrului acestuia întrucât n'a meritat cumva, prin calitățile sale speciale, în raporturile sale sociale, favoarea celorlalți, și prin urmare un titlu de drept asupra sentimentelor lor

amicale, cari nu se ating prin greșelile sale față de sine însuși.

Ceea-ce afirm eu acum este, că neplăcerile, — hotărât nedespărțite de judecata nefavorabilă asupra altora, — sunt unicele pedepse, cărora poate fi expus cineva pentru partea aceea a acțiunilor sale și a caracterului seu, care atinge binele seu propriu, nu însă și interesele altora în raport cu interesele sale.

Acțiuni păgubitoare pentru alții, cer o tratare cu totul diferită. Ingerența în drepturile altora; pricinuirea de pierderi sau păgubiri pe cari nu le poate justifica dreptul propriu; falsitatea sau duplicitatea în comerț; folosirea neonestă sau negeneroasă a avantajelor în detrimentul altora, ba chiar și întrelăsarea egoistă de a apăra pe alții contra nedreptății: sunt tot atâtea obiecte acomodate pentru reprobarea morală, ear' în casuri grave pentru răsplătirea sau pentru pedepsirea morală. Și nu numai acțiunile acestea, ci și afecțiunile, inclinarea spre ele, — sunt, în sens strict, imorale și chemate a provoca o reprobare, care poate crește până la dispreț.

Inclinarea spre barbarie, răutatea și gelosia, cele mai nesociale și mai urite dintre toate patimile, pizma, prefăcătoria și nesinceritatea, mânia și rancoarea, care nu stă în raport cu provocarea, pofta de stăpânire, lăcomia în detrimentul altora, faloșia, care își află satisfacere în umilirea altora, egoismul, care se consideră pe sine și afacerile sale de mult mai importante decât toate celelalte, și care ori-ce chestiune dubioasă o rezolvă în favorul propriu: toate acestea sunt viciuri morale, cari dau un caracter moral slab și demn de ură, și cari nu pot fi asemenate cu greșelile înșirate mai sus, în contra sa proprie, cari în adevăratul lor sens nu sunt imorale, și chiar în cea mai mare exagerare a lor, nu conțin nici o răutate, căci ele pot să denote o mare măsură de nebulie, ori de lipsă de demnitate personală, sau de stimă proprie, dar' obiect de reprobare morală constituie numai atunci, când conțin o încălcare a datoriunilor față de alții, pentru cari individul e obligat să-i caute binele seu propriu.

Ceea-ce se numește datoriță față de noi înșine, nu e îndatorirea socială, întrucât împrejurările n'o determină de datoriță în același timp și față de alții. Numirea datoriță, față de sine însuși, înseamnă ceva mai mult decât prudență; e stimă proprie sau dezvoltarea proprie; ear' de aceasta nu e responsabil nimeni semenilor sei, fiindcă nimeni dintre acestia nu e responsabil de binele omenirii.

Deosebirea între perderea stimei, căreia se expune cineva — cu tot dreptul — din lipsă de prudență sau demnitate personală, și între disprețul, ce-i revine pentru atacarea drepturilor altora, — nu e numai o deosebire nominală.

În sentimentele noastre și în purtarea noastră față de un om e mare deosebirea când el ne displace în lucruri pe cari noi credem că avem dreptul a le controla, și când ne displace în lucruri, pentru cari știm că nu ne revine acest drept.

Dacă ne displace, putem să ne exprimăm aversiunea și să-l ținem la distanță, ca pe ori-care lucru ce ne displace, — dar' pentru aceasta să nu credem că suntem îndreptățiți să-i facem viața neplăcută. Trebuie să ne gândim, că el poartă deja, sau va purta singur întreaga pedeapsă a rățecirii sale. Dacă își dărimă singur viața, prin dispoziții rele, noi nu mai avem nici un motiv să contribuim la dărmarea ei. În loc să dorim pedepsirea lui, trebuie să ne dăm silința ca să-i facem pedeapsa ușoară, arătându-i, cum poate să evite sau să îndrepte relele pricinuite. Pentru noi, el poate fi obiect de compătimire, de dispreț, de ură, dar' nu obiect de mânia și de ură. Nu trebuie să-l tratăm ca pe un inamic al

societății; în cazul cel mai rău, ne putem ține îndreptățiți să-l lăsăm în grija sa proprie, dacă nu voim să intervenim prin manifestare de interes și de îngrijire, — ca binevoitorii sei.

(Va urma).

Memorandul unguresc

și

Memorandul românesc.

În fine nemesis și-a răsunat asupra opoziției maghiare. Acum sunt 5—6 ani, când Românii din Transilvania și Ungaria au făcut cunoscutul lor Memorand, Maghiarii strigau în gura mare, că Românii sunt trădători de patrie; toți Maghiarii erau infuriați, toți strigau după procurori, furci și unelte de torture pentru Valahi, dar' în fruntea înjurăturilor mergea cu deosebire opoziția și presa ei, care nu mai cunoștea margini în atacurile infuriate îndreptate contra noastră. Și eată că la 6 ani dela Memorandul nostru și la 4 dela marelui proces, în care cei mai buni și mai curajoși ai noștri au fost osândiți la grele pedepse, aceeași opoziție, aceiași kossuthiști conduși de govinism orb și implacabil, sunt siliți a pași pe urmele Valahilor »trădători de patrie».

Aceasta e răsunarea Nemesei, bătaia lui Dumnezeu!

Dar' nu numai în faptul redactării Memorandului opoziției este coincidență cu Memorandul nostru, ci în parte mare și în cuprinsul acestor două acte politice.

Ambele sunt adresate către capul încoronat al statului. Ambele, cer ca să se pună capăt unor stări nesuportabile, ambele arată că legile și constituția sunt fals aplicate și eludate. Dar' sunt și două deosebiri esențiale între aceste acte.

Memorandul opoziției maghiare se învîrte în un cerc restrîns, împănginit, ca toate actele politice maghiare moderne, de govinismul de rasă. El scoate la iveală abuzurile unui partid, a partidului dela putere și în special a guvernului actual și chiar și în accentuarea acestora se mărginește a accentua cu deosebire abuzurile și corupția introdusă la alegerile de deputați.

Arată că guvernul ca să-i poată crea o majoritate considerabilă s'a folosit de bani și de forța brutală, în o măsură până acum necunoscută, arată că pe calea aceasta constituționalismul e amenințat de o catastrofă finală.

Astfel Memorandul scoate la iveală numai abuzurile partidului dela putere, a unui mari clice, dar' retace nedreptățile ce se fac naționalităților maghiare din partea guvernului și a opoziției în lucrare comună și în deplină înțelegere. Retace crearea acelor legi, cari se fac și s'au făcut în dietă »de nobis, sine nobis», dar' cu concursul opoziției și între aplausele ei.

Mai departe Memorandul cere delaturarea guvernului și a partidului dominant de azi și înlocuirea lui cu alt guvern »mai onorabil». De sine se înțelege, că noul guvern ar fi să se formeze din partidele opoziționale, dar' pot să ne dee garanță memorandiștii opoziționali, că stările în patria noastră vor lua altă față și se vor îmbunătăți, când ei înșiși și presa lor cere mai cu insistență aplicarea de măsuri silnice în favorul maghiarilor, producând astfel tot mai mare nemulțumire la majoritatea cetățenilor patriei?

Față de acest »circulus vitiosus» în care se învîrte Memorandul opoziției, Memorandul nostru este și rămâne un act politic superior, compus pe bazele largi ale realității și adevărului neresturnabil.

Memorandul nostru, după ce declară că comitenții alegătorilor români nu au »nici o încredere în dieta din Budapesta și în guvernul maghiar», arată,

că legile normative în viața publică de stat, cum sunt: legea electorală, legea de naționalități și a organizării municipiilor, legea de presă, politica agrară etc. sunt create numai de rassa domnitoare și numai pentru interesele ei.

În consecință nu se cere numai delăturarea unei clice și înlocuirea ei cu alta, care ar ajunge probabil la aceleași apucături, ci se cere »să se ia inițiativa pentru asocierea internă a popoarelor« din patrie.

Deosebiriile sunt evidente și ele sunt în favorul nostru.

Dar' și Memorandul opoziției își are însemnătatea pentru noi. El ne arată, că stările publice la noi sunt ne-suportabile chiar și pentru stăpânitorii nostri guguși și îmbuibăți; el legitimează plângerile noastre asupra nedreptăților, ce îndurăm zilnic și în fine el confirmă pe deplin adevărurile depuse în cele două acte politice epocale ale noastre: în »Replică« și »Memorand«.

Monarchul și armata.

Din prilejul jubileului Maiestatea Sa a dat următorul prea înalt ordin pentru armată:

»Ceea-ce simte întreaga Mea oștire pentru Mine și cu Mine în ziua în care Eu, înainte cu 50 de ani M'am pus plin de speranțe în fruntea ei ca suprem cap al oștii, o simt în adâncul sufletului.

M'am știut și Mă știu strâns unit cu sutele și sutele de mii de bravi oșteni, cari sub steagurile Austro-Ungariei, stindarde și bandiere, 'Mi-au jurat credință, și-au ținut jurământul în furtuni și pericole, ori-cât de amenințătoare și înfricoșate ar fi fost; — o poruncă tare și sfântă Ne unește: datoria către scumpa patrie, în împlinirea căreia stăm sau cădem. Mulțumesc cordial oștii Mele pentru toate năsuțele ei leale și oneste, pentru devotamentul ei plin de abnegare, pentru eroismul ei strălucit, adese-ori dovedit în fața morții; — cu o mulțumire plină de încredere Mă gândesc la bravi, cari demult nu mai sunt între Noi, adânc mișcat dedic în spirit o cunună de laur ultimului Nostru mareșal victorios și conducătorilor Noștri pe uscat și pe apă mai în urmă decedati.

Ori-câte suferințe amare, ori-câte cercări grele prevedința a făcut în acești 50 de ani se vină asupra Mea și a monarchiei, ved cu ochi sênini, astăzi ca și în viitorului depărtare, stând în picioare puterea armată a Austro-Ungariei, ca scutul și apărătoarea tronului și a patriei.

Atotputernicul se binecuvinteze credincioasa Mea oștire, căreia necurmat voesc se-i dedic soliciținea Mea cea mai călduroasă.

Viena, 1 Decembrie 1898.

Francisc Iosif m. p.

Preludiul desastrului.

— Scrisoare particulară. —

Almașul-mare, 29 Nov. n.

Astăzi s'a făcut acl alegerea alor 7 membri în congregațiunea cottului Cojocnei, rezultatul căreia a fost căderea listei românești compusă astfel: Dr. George Ile a, Dr. Cassiu Maniu, Dr. Stefan Morariu, advocați, Iuliu Truța, Aureliu Urzică, Florian Haidău și George Tulbure, preoți.

Informații despre măsurile extinse de presiune și teroare ce s'au pus la cale din partea oficială, partida românească reprezentată prin 30 alegători a făcut protopretului din Huedin, Kertész Samu propunerea, ca în lista oficială să fie introdusi cei 3 candidați advocați. Această propunere loială a noastră a fost respinsă.

S'a început deci votarea: notarii, juzii, subjuzii și alți indivizi dependenți — aproape cu toții Români — au fost minaiți de către cei doi protopretori ca o turmă bine dresată în sala de votare, apoi s'a început vânătoarea după sufletele alegătorilor partidei noastre. — În această muncă rușinoasă și imorală deschilnit a excelat notarul — cu pretențiuni de Român neprihănit până acum — Nicolae Crucin din Fildulu-de-sus, care nu s'a sfiit între amenințări și injurături teribile a teroriza pe alegătorii rămași în societatea preoților și a învățătorilor, și a-i sili cu forța brachială să meargă la urnă, deși partida noastră în fața abuzului ne mai pomenit luase hotărârea de a se abține de la votare. — Ne-a frapat pe toți contrastul isbitor dintre conduita provocatoare a acestui notar român — de naștere — și a celorlalți notari maghiari, cari după-ce au votat personal pentru lista oficială au aflat a fi sub demnitatea lor de a se dejosii la rolul rușinos de corteși, și de a violenta conștiința și dreptul cetățenesc al alegătorilor.

Culmea mahnirei sufletești în această situație deprimată a procurato-cetei noastre de 30 alegători, preotul George Tulbure din Fildul-de-sus — vrednic soț al notarului seu — și preotul Florian Haidău din Sebeșul-mare, candidații noștri, cari la un semn al protopretului cu o slugărie de scarboasă i-se prezentară, primară din mâna dînsului ședule de votare și intrând în sala de votare le-au depus în urnă în fața celor 2 bărbați de încredere ai noștri Stefan Pop și Florian Petran.

Nu află cuvinte pentru ilustrarea revoltei, scârbei și a rușinei nespuse ce ne-a copleșit sufletul la vederea acestei conduite nemernice a numiilor preoți, — ca loviți de trăsnet am rămas o clipă cu toți încremeniți, în curând însă simțind întreaga sarcină a rușinei naționale ce ne-o vesteau privirile ironice, gesturile provocatoare și expresiunea triumfătoare a fețelor dușmanilor noștri, am părăsit locul de alegere.

Tărani rămași credincioși cauzei noastre, revoltați de durere și rușine, scandalizați în gradul suprem exclamau:

»Vai de noi! ce va fi de noi, dacă și preoți învețăși și de frunte ca aceștia încă ne vînd?«

Și se nu se creadă, că doară acești preoți decăzuți, trași mai târziu la răspundere ar fi arătat vre-un semn de părere de rău, nu! căci Florian Haidău și-a motivat procedura pécatoasă prin aceea, că și-ar fi dat cuvântul de onoare unuia dintre candidații listei oficiale, ear' George Tulbure cu aceea, că partida noastră numai ulterior l'a susceput în lista sa și așa l-ar fi desconsiderat, mai apoi însă, în focul disputelor a eșit lămurit la iveală, că adevăratul motiv al desertăciunii lor este aspirarea după ajutor de stat și după congruă.

Casul de desertiune rușinoasă a preoților de sub întrebare este numai preludiul desastrului îngrozitor ce vor avea neamul și bisericile noastre a-l îndura din pricina afurisitelor de ajutoare și congrue de stat, — ori-cine își poate prea ușor depinge catastrofa neînălăturabilă ce ne așteaptă, dacă dela locurile competente nu se va face tot posibilul spre a o împede.

Încheiu zicînd: »onoare celor curați! vecinică rușine desertorilor lași și fără caracter!«

N. u.

Chestiuni școlare.

Adunarea învățătorilor

din tractul Biei.

Am așteptat, ca o mână mai măiastră să scrie ceva și despre adunarea de toamnă a învățătorilor români grcat. din districtul protop. al Biei, ținută în școala gr-cat. din Sâncel (lângă Blaj), în 5 Noembrie a. c.

În cele următoare mă voi încerca eu a da un raport scurt și fidel despre decursul acelei adunări.

La orele 8 dimineața toți învățătorii prezenți iau parte la serviciul divin — în frumoasa biserică de nou renovată — oficiat de on. Vasile Szmigelski, preot local.

Cântările au fost executate de corul improvizat de învățători.

A luat parte și mult popor.

La finea sfintei liturghii preotul ne-a binevenat prin o vorbire frumoasă, avînd ca motto: »Celor-ce șed în întunec și în umbra morții le-a răsărit lumină«. Arătînd frumoasa chemare de învățător, precum și pedecile cari sînt de învins și îndemnînd învățătorimea la activitate și dorind înaintare Reuniunii noastre, în numele dînsului, curatoratului bisericesc, școlastic și poporului întreg ne salută, zicîndu-ne »bine ați venit«.

La orele 10 dimineața presidentul T. Pănzan, inv. primar în Sâncel, prin o vorbire acomodată deschide ședința între aclamări de »să trăească«. Urmează desbaterea obiectelor după program, dintre cari nu voi aminti decât pe unele. Făcîndu-se apel nominal se constată 11 din 12 învățători. (În Feisa, Tătărlău și Sîn-Miclăuș nici până în pre-

sent n'avem învățători (!). Presidentul și cassarul au fost realeși, ear' notar a fost ales Demetriu Lazar Todoran, inv. în Căpâlna-int., în locul lui Romul Rus, care este aplicat de v-notar în Husușeu.

Cassarul I. Frățilă raportează, că în decursul anului 1897/8 au încurs ca taxe 50 fl. 20 cr., cari parte s'au administrat comitetului central, parte sînt la dînsul. F. Hălmaci, învățător în Veseuș își cetește disertația: »Mama, ca primul factor al educațiunii și instrucțiunii«, ear' I. Frățilă prelegere cu elevii din clasa I. (intuițiune) »masa«. A urmat puțină critică, după care ambele s'au declarat bune. S'au propus și s'au discutat și s'au luat mai multe concluse, dintre cari amintesc, că în chestiunea înființării cât mai îngrabă a unei foi pedagogice s'a încredințat comitetul departamentului a face pașii de lipsă la Preaveneratul Consistor metropolitan. (În privința foilor avem o corespondență interesantă, pe care vom publica-o cât mai curînd. Chestiunea aceasta s'ar pute rezolva într-o formă mai practică și mai ușoară decât cum s'a propus la Brad. Red.)

S'a decis a se procura un sigil oficial pentru Reuniune și un protocol legat, în care să se inducă toate procesele verbale. Adunarea proximă se va ține în Făget.

Dintre preoți, pe lângă preotul local a participat și on. domn Iosif Lita, preot în Iclod. Au mai participat Ioan Marele, administrator domenal în Sâncel și notarul Albert Elek din Sâncel, precum și G. Săbău, învățător în Buziaș, care s'a înscinuat reprezentant al învățătorilor din tractul Sîn-Mărtinului, fără plenipotență, zicînd, că numitul tract este afiliat la al nostru — ceea-ce noi nu recunoaștem. La orele 2 1/2, d. a. presidentul închide ședința. După ședința a urmat masă comună.

Ca învățători tineri am mai cântat și câte o doină.

Dar' ce se vezi, oaspele George Săbău alias Szabó György m'a surprins foarte — deși l'cunosc, fiindu-mi consătean, — îl ved tremurînd din cap și sgărînd »Kossuth-nota« și altele, așa încât toți cei prezenți ne-am scandalizat.

Adecă numai pinteni, atila și muștețe răsucite și apoi un post la o școală de stat. Eu nu voi a-l judeca, aceasta o las on. public cetitor, ci tot ce-mi mai rămâne este a spera că se va îndrepta, căci la din contră voi mai reveni.

Înainte frați colegi!

Puneți mare pond pe creșterea religioasă-morală a tinerimei — speranța viitorului, — căci numai un individ care are de basă religiunea poate înfrunta socialismul și anarchismul, cari azi așa mare teren ocupă. Suferiți toate lipsele și sicanările, căci și nouă ne sună cuvintele Dnui: »În lume scârbe veți ave, dar' îndrăzniți, căci eu am învins lumea«.

Întregi într-o idiotă amorțeală hotărnică cu neînfința.

Ea i-a fost lumina și bucuria trudei sale vieți, ea i-a fost raza de soare și mana sufletului, și acum ea zace albă și frumoasă ca o Venere antică, dar' înghețată de gerul nemilos al morții.

Din când în când el pare a reveni pentru un moment la viață și atunci mâna lui caută nervoasă prin buzunare după acea mică armă de oțel, care singur ar fi în stare să-l elibereze de iadul existenței.

Dar' tocmai când durerea lui amenință să ajungă la paroxismul acela, dincolo de care numai poate exista viață, se ivesc ca niște genii mântuitori... lacrimile.

Sînt lacrimi dureroase și ferbinți, ce-i drept, cari ard locul pe unde trec, dar' sînt mîntuitoare.

El poate plînge — el e mîntuit.

E așa de slabă, așa de îngustă inima omenească!

Dureri prea mari, emoțiuni prea zguduitoare, ca și bucurii prea neașteptate încap numai cu greu în ea.

De nu ați fi voi, neprețuite lacrimi, voi elevatorii sufletelor noastre, multe inimi omenești ar fi sucombat sub povara destinului lor pămîntesc.

Fiți dar' cu noi, nu ne părăsiți nici-odată, voi lacrimi de suferință, de emoțiune, ori de fericire, totdeauna binevenite, nu ne lipsiți nici-când de mîngăitoarea și poetică voastră alinare.

Turda.

cu p. mol.

Cronica zilei.

Sibiul, 6 Dec. n.

Darul Monarchului pentru husarii din Brașov. În considerare că regimentul I. de husari, care staționează în Brașov și jur poartă numele Monarchului chiar dela 2 Dec. 1848, a primit din prilejul jubileului ca dar o trîmbiță de argint împodobită cu figuri de aur. De galonul trîmbiței atrîmă medalia de aur, care poartă pe o parte chipul Monarchului îmbrăcat în uniforma regimentului, în rang de colonel.

Societatea academică »Junimea« în Cernăuți în ședința sa generală din 27 Noembrie a. c. s'a constituit în următorul mod:

President: stud. fil. Iancu I. Nistor; vicepresident: stud. jur. Eugen Halip; secretar I.: stud. jur. Octavian Scalat; secretar II.: stud. jur. Mihai Mitrofanovici; controlor: stud. jur. George Coclici; cassar: stud. jur. Aurelian Halip; bibliotecar: stud. jur. Teoctist Barbir; econom: stud. jur. Eugen Bocanca.

Soldați români decorați. Cu ocaziunea jubileului Maiestății Sale au fost decorați pentru merite excepționale cu crucea de argint cu coroață următorii 2 suboficieri români: din regimentul de infanterie nr 51 din Cluj sergentul-major Vasile Pop și din batalionul de vânători nr. 23 staționat în Cluj sergentul-major Ioan Chiuzdea.

Întrunire agricolă în Șura-mare.

Ni-se scriu următoarele: Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu« la invitarea fruntașilor români din Șura-mare a ținut Duminecă, la 4 Decembrie n. în comuna noastră o întrunire agricolă, la care comitetul a fost reprezentat prin dl D. Comșa, president și V. Tordășianu, secretarul Reuniunii. Scopul întrunirii a fost luminarea poporului asupra cultivării pămîntului după comasație cum și asupra însemnății tovarășilor agricole și a însoțirilor de credit sătești sistem Raiffeisen. Discursurile ținute în această direcțiune, au fost urmărite cu viu interes. Spre a se pute ajunge cu mai mult ușurință la rezultatele practice ale vorbirilor ținute de amintiiți reprezentanți ai Reuniunii noastre, în Șura-mare s'a alcătuit o tovarășie agricolă, care constituindu-se a ales de president pe părintele Nicolae Opris, capelan; de cassar-secretar și totodată și bibliotecar a fost ales dl Dumitru Băilă, învățător pensionat; de inspector de mașini dl Toma Ciucea, epitrop, ear' de membri în direcțiune țărani I. Duge, și I. Hopriș. În consiliul de supraveghere s'a ales president: Vasile Muntenaș și de membri I. Năiță și Ioan Opris, cărcimar.

Spre a prevedea primele lipsuri ale economilor români, tovarășia se va prevedea în prima linie cu o grapă de mușchiu, cu o mașină de sîmănat trifoi și cu o greblă de adunat nutrețul. După căldura cu care au fost primite vorbirile despre însoțirile de credit sătești se nădăduște, că bravi noștri economi din Șura-mare vor înființa în curînd și un asemenea așezămînt.

Nou notar public. Ministrul de justiție a denumit pe Iacob Horovici notar public, în Mureș-Ludoș. Horovici a fost până acum substitut de notar public în Budapesta.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

LACRĂMILE.

Voi, puținilor fericiți cari nu ați plîns nici-când în viață, pentru-că soarta v'a scutit de acel tribut de suferință, care e legat în mod fatal de bieții oameni; — și voi cari nu ați putut plînge nici-odată, căci sufletul vostru dur și împetrit n'a fost nici-când în stare să cuprindă niște sentimente mai fine, mai duioase; —

Voi toți nu cunoașteți, nu puteți cunoaște și înțelege acea dulce și înălțătoare mîngăiere, cea nesfîrșită poezie care zace în: lacrimi.

Dar' noi ceialalți muritori, cari trăind în lume am iubit, am sperat, am luptat și am suferit, cari une-ori, deși arare-ori, am avut și câteva momente de înălțare și de sfîntă emoțiune, sau de vre-o cutropitoare bucurie; noi, numai noi vă cunoaștem și vă iubim pe voi, lacrimi omenești, ca pe cele mai scumpe și mai dulci mîngăitoare ale sufletelor noastre.

În aducerea aminte de farmecul și de poezia ce voi le-ați revărsat din belșug peste aspirațiile, bucuriile și suferințele mele din trecut; în aducerea aminte de lacrimile sfînte vîrsate pe mormîntul unei ființe iubite, închin vouă, lacrimilor, șirele ce urmează.

I.

E zi de sîrbătoare, zi de înălțare însemnătate pentru toți membrii unei națiuni, sîrmană și mult persecutată de soarte.

Încălziți de un singur dor, Românii aleargă din toate colțurile și provinciile cu mîile, ca să asiste la marea solemnitate a desvîlării statuei unui erou al veacurilor trecute, a căru glorie și nume s'au păstrat cu sfîntenie de generațiile ce s'au succedat în timp.

E în toiul sîrbărei.

Mulțimea reținîndu-și până și resuflarea ascultă cu evlavie pe oratorii festivi, cari în frase măiestrite vorbesc despre gloria străbună.

Dar' deodată printre sirurile mulțimei își face drum din puteri un tînr înalt și palid, cu pîrl negru strălucitor, lăsat în plete pe umeri.

Frumos ca din poveste, el are ochi mari negri, din cari schînteie melancolie și genialitate.

Sfios, tremurînd de emoție el urcă treptele tribunei, și pe când poporul îl privește mut și curios, el desfășură de pe un sul de hîrtie... cel mai frumos și mai genial product al sufletului seu de poet:

»Dela Nistru pîn' la Tisa
Tot Român plînsu-'mi-s'a,
Că nu mai poate străbate
De-atîta străinătate...«

Cuvintele es calde și însuflețite din pieptul sbuciumat și melodia lor, ce par-că vine de pe altă lume, fascinează și răpește cu sine întreaga ființă a celor de față.

Sînt lucruri noue și dureros de triste, ceea-ce le spune poetul. Mulțime însă îi pare că sînt rupte din propria ei inimă.

Și când entuziasmul și-a ajuns culmea, când toate inimile contopite în

una singură păreau a numai reaga decât la cuvintele magice ale poetului, atunci o lacrimă, una singură în ochii lui, a stîrnit un șiroiu în ochii miilor din juru-i.

Demosul aclamează afară de sine, poartă pe umeri pe profetul genial și — lacrimăază. Și în momentul acesta lacrimile au puterea unei rugăciuni ferbinți, adresată către ființa supremă, în a căru mîna stă soarta unui biet popor.

Sînt lacrimi aceste, cele mai rare, dar' și cele mai nobile ce le poate vîrsa ochiul omesc.

Fericit poporul, care a avut cât de des ocăsie de a vîrsa astfel de — lacrimi.

II.

Într-o odaie scundă, sărăcăcioasă, slab luminată de o lumină de ceară, îngunche mama lângă patul copilului ei iubit. Fața ei palidă și slăbită de îndelungă veghere și îngrijorare, pare a se înviora privind lacomă cum se reîntoarce în sfîrmituri vieța în corpul copilului abia scăpat din ghiarele morții.

Săptemîni au trecut, de când el zace în neștire, chinuit de friguri și de aiurări nebune și de atunci ea n'a mai avut odihnă nici zile bune.

Și a veghiat și s'a rugat până-ce ruga ascultată-i fu și un somn întăritor s'a lăsat pe ochii îngerașului.

Ea-l privește cu dragoste de mamă și îngrijată de a nu-l trezi din somn și reține până și resuflarea.

„DETUNATA“

instituit de credit și de economii, societate pe acții
în Bucium.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește
6% interese când termenul de abdicere este minimul de 6 luni.

La depuneri cu termen de abdicere mai scurt de 6 luni
solvăște 5 1/2% interese după depuneri.

[965] 85—

Direcțiunea institutului.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință
să cunoască **legea** numită **veterinară**. Di Tormay Béla, secretar
de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare
poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg
despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe
alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus
această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De
Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-
păra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale
tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus
dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Mol-
dovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu,
culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50
bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă,
de Benedict Vicin. Un exemplar 16 cr. sau
32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giu-
rui Năștăului. De George Coșbuc. Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba
boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exem-
plar cu prețul redus dela 1 fl. sau 8 lei la 60 cr.
sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui
Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri,
frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al
lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărșca cu trei picioare. Poveste franțe-
zească de Eleonora Tănăsescu, după A. Ge-
nevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novellă de Björnsterne
Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8
bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din poveștile
californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar
8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din poveștile lui Andersen. Un
exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc.
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc.
Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson.
(1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un
exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Mol-
dovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuseii-impărat. Poveste din popor de „Măr-
gineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Poveste
din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar
12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc.
Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Le-
zar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novellă de Bret Harte.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P.
Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan
Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exem-
plar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-
zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de
Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și
Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau
50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan
Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar
40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pământul. Poveste de Nicolae Trim-
bițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru
Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exem-
plar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradu-
cere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exem-
plar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Nr. 2226—1898.

[2285] 1—3

Publicațiune.

În pădurea comunei Racovița, nu-
mită „Valea Lupului“, se vor vinde pe
calea licitațiunii publice lemnele de fag
din tăietura pro 1898 în extensiune de
29.2 jugere. Această tăietură va da circa
650 stângini metrice de lemne. Licita-
țiunea se va ține în 18 Decemvrie 1898,
la 10 ore a. m., până-când se admit
și oferte în scris.

Prețul strigărei de stânginul metric
în pădure 1 fl. 70 cr.

Vadium 100 fl.

Condițiunile mai deaproape se pot
vede la subsemnata primărie comunală.

Racovița, în 4 Decemvrie 1898.

Primăria comunală:

N. Maierian,
jude.I. Raduțiu,
not. cerc.

Se caută un șef de atelier

care se cunoască bine **tehnica**
tipografiei și care pe lângă limba
română se poseadă și limba germană
sau franceză. A se adresa la tipografia
ziarului „Adevărul“, București.

[2261] 1—2

Canarii neintrecute

din Harz,

care imitează de minune cântecele flautului
și trillele, fiind din soiul așa numitelor
„Tag- u. Lichtschläger“, „Flötten-
und Trillervögel“ se află de vânzare
la 8 mărci. Pentru transport și glasul
pasărilor se garantează.

[2216] 2—2

Prețuri-curente se trimit franco.

A se adresa la

H. Gorges în Thale a. Harz
Hütternstasse nr. 25.

HOTEL

„La pădurea Carpaților“.
RESTAURANT.

[1904] 6—52

Magazin cu coloniale

depou cu vinuri de **Drăgășani**.

Emilian B. Bratieanu,
București, Calea Griviței 171.
(Casa proprie).

A apărut și se află de vânzare la **Librăria**
„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

Teodor V. Păcățian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

„feară Român,

luptător pentru

dreptul național.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de licen.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de“

O carte de mare preț pentru toți profesorii,
dascălii și cărturarilor români.

Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

Doriți se cetați

un interesant

Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută

de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255—XII. pagini, în octav
mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după **oliseuri din Paris**.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA
FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientalilor
de

Un amoresat.

Acest volum, în format drăgălaș (32^o) imprimat pe
hârtie velină, în două colori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

La Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher.
Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maxi-
melor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților
spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Mrașchall.